

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32Dz/2/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200011
Dátum vydania rozhodnutia: 7. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200011.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej a sudcov JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Michala Matulníka, PhD., v disciplinárnej veci proti disciplinárne obvinenému: JUDr. D. D., sudca Okresného súdu Čadca, v konaní o návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, o vylúčení sudcu Mgr. Michala Novotného takto

r o z h o d o l :

Sudca Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky Mgr. Michal Novotný je vylúčený z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 31D/14/2021 podľa § 32 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok).

O d ô v o d n e n i e

1. Dňa 6. októbra 2020 bol pôvodnému disciplinárnemu senátu doručený návrh ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky z 1. októbra 2020 na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu proti trestne stíhanému sudcovi Okresného súdu Čadca JUDr. D. D. podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Pôvodný disciplinárny senát toto konanie viedol pod sp.zn. 6 Dp 3/2020.

2. Dňom 1. augusta 2021 bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“), do ktorého právomoci bolo, okrem iného, zverené aj rozhodovanie o disciplinárnej zodpovednosti sudcov, prokurátorov, notárov a súdnych exekútorov [článok 142 ods. 2 písm. c/ Ústavy Slovenskej republiky].

3. Na Najvyššom správnom súde je v súčasnosti konanie o návrhu na pozastavenie výkonu funkcie sudcu JUDr. D. D. vedené pod sp.zn. 31D/14/2021 po tom, čo bol návrh pridelený senátu 31D.

4. Členom senátu 31D je aj sudca Mgr. Michal Novotný, ktorý v podaní označenom ako „Oznámenie dôvodov vylúčenia“ zo dňa 31. januára 2022 uviedol nasledovné: „Ako je verejne známe, od 1. júna 2020 do 1. augusta 2021 som vykonával funkciu štátneho tajomníka žalovaného Ministerstva spravodlivosti SR, bol som teda jeho druhým najvyšším predstaviteľom. V zmysle organizačného poriadku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky som dával svoje odporúčanie k návrhu príslušného útvaru na podanie disciplinárnych návrhov, ako aj návrhov na dočasné pozastavenie výkonu funkcie. To predpokladalo, že som sa návrhom zaoberal. Vzhľadom na dátum spísania návrhu v tu prerokovanej veci (1. októbra 2020) som tiež odporučil jeho podanie potom, čo som dospel k záveru, že na jeho podanie sú dôvody. Z uvedených skutočností sudca Novotný dôvodil, že „Tieto okolnosti podľa § 31 ods. 1 Tr.por. zakladajú môj pomer k prejednávanej disciplinárnej veci a aj dôvod môjho vylúčenia.“.

5. Disciplinárne konanie vo veci sudcov procesne upravuje disciplinárny súdny poriadok s čiastočnou subsidiaritou Trestného poriadku (§ 4 disciplinárneho súdneho poriadku), pričom podľa predmetného ustanovenia sa na konania podľa disciplinárneho súdneho poriadku vzťahujú aj ustanovenia Trestného poriadku o vylúčení súdu a iných osôb, a to v prípade „ak tento zákon [rozumej disciplinárny súdny poriadok] neustanovuje inak a ak to povaha veci pripúšťa“ a ustanovenie § 4 disciplinárneho súdneho poriadku zároveň definuje aplikáciu ustanovení Trestného poriadku „primerane“. Najvyšší správny súd teda oznámenie dôvodov vylúčenia sudcu Novotného preskúmal primerane aplikujúc ustanovenie § 31 ods. 1 Trestného poriadku.

6. Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku je z vykonávania úkonov trestného konania vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

7. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že pre vylúčenie sudcu z pojednania a rozhodovania vo veci je rozhodné, ak možno mať so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom (resp. iným osobám alebo dotknutým orgánom), pochybnosti o jeho nezaujatosti, dôvodnosť ktorých musí však vyplývať z objektívne preukázateľných skutočností. Nestrannosť treba skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t.j. v danom prípade treba zistiť osobné presvedčenie sudcu pojednávajúceho prípad, a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. v danom prípade treba zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku. Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Za objektívne pritom nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci pristupuje. Vylúčenie sudcov z pojednania a rozhodovania vo veci je nutné spájať nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [vid'. tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva najmä vo veci *Delcourt v. Belgicko*, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")].

8. V prejednávanej veci sudca Novotný oznámil dôvody svojej zaujatosti, ktoré obsahovo vymedzil svojim pomerom k prejednávanej veci. Z jeho podania je zrejmé, že ním uvádzaným skutočnosťami subjektívne prikladá taký význam, ktorý zakladá dôvod jeho vylúčenia z vykonávania úkonov predmetného disciplinárneho konania. Ostatne vo svojom podaní sudca Novotný žiada, aby Najvyšší správny súd (s odkazom na ustanovenie § 24 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku) uznesením rozhodol o jeho vylúčení.

9. Z oznámenia sudcu Novotného vyplýva, že jeho pomer k disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde pod sp. zn. 31D/14/2021 má charakter kvalifikovaného vzťahu, keďže sudca Novotný predmet disciplinárneho konania v skutkovej a právnej rovine nielen pozná, ale ho aj posudzoval a vyjadril k nemu svoj postoj. Jeho postoj k veci bol následne reflektovaný jednak do znenia návrhu na pozastavenie výkonu funkcie sudcu (ako uvádza sudca Novotný k návrhu: „v tu prerokúvanej veci som tiež odporučil jeho podanie“) a jednak zrejme do samotnej skutočnosti, že ministerka spravodlivosti predmetný disciplinárny návrh podala. Za daných okolností nie je možné (z objektívneho hľadiska) hovoriť o nestrannosti sudcu Novotného, keďže bol relevantným spôsobom účastný úkonov jedného z účastníkov disciplinárneho konania.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel Najvyšší správny súd k záveru, že skutočnosti, ktoré sudca Novotný uviedol vo svojom oznámení, zakladajú dôvod jeho vylúčenia podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s ustanovením § 4 disciplinárneho súdneho poriadku a preto rozhodol tak, že ho podľa § 24 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku vylúčil z vykonávania úkonov disciplinárneho konania vedeného na Najvyššom správnom súde pod sp.zn. 31D/14/2021.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu (v zložení podľa § 24 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku) v pomere hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.